

Jeg må indrømme, at jeg altså synes, at det er en underlig, arrogant holdning, som Venstre giver udtryk for: Man kan jo bare gå ind på internettet.

Jeg kan forsikre fru Charlotte Antonsen om, at der er mange mennesker i Danmark, der ikke bare kan gå ind på internettet. Det kan godt være, at man kan, hvis man er 20 år, eller hvis man er 25 år. Men der er altså andre mennesker i det her land, som skal tage stilling til den traktat, og jeg vil meget anbefale Venstre at komme ned fra den der hovskisnovskistol og i stedet for være i pagt med vælgerne og give det klare tilsagn om, at man selvfølgelig vil sørge for, at alle vælgere får den unionstraktat ud i postkasserne, så de kan efterprøve fru Charlotte Antonsens påstand om, at den er så folkelig.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Med hensyn til Nicetraktaten spørger hr. Søren Søndergaard, hvor mange traktater der skal til. Jeg tror ikke, vi når mere end en til, nemlig forfatningstraktaten. Det er rigtigt, at der har været mange traktater undervejs, og de mange lande i EU har jo også skullet bøje sig mod hinanden. Det har ikke været nogen let proces. Det er ikke let at gå fra enstemmighed til kvalificeret flertal, fordi alle jo gerne vil have deres vilje altid. Så det har været en lang proces. Som jeg sagde i indledningen, har det taget op mod 15 år at få disse nye lande med. Men der kommer ikke flere nye traktater inden 1. maj. Det tror jeg godt jeg tør garantere.

Så med hensyn til om man kan se det på internettet eller ej: Jamen man kan også gå hen på biblioteket. Der er jo ingen informationer vedrørende de her spørgsmål, der er lukkede. Alt er tilgængeligt, alt er åbent. Og det der med at kravle ned fra stolen, som hr. Søndergaard spørger om, er jo det, jeg ikke må for formanden, så det tør jeg slet ikke.

Hr. Søren Søndergaard er så optaget af, at vi skal nedlægge veto mod det ene og det andet, og det kan jeg godt forstå, når man er hr. Søren Søndergaard, for så kommer man fra Enhedslisten, og så er man godt klar over, at hvis man siger nej tilstrækkelig mange gange, ender man henne i en krog, og så har man aldrig nogen indflydelse. Det er ikke den politik, som Venstre ønsker at følge. Vi vil gerne være med, hvor beslutningerne tages, og derfor vil vi også gerne være med til at gå på kompromis. Derfor er det sjæl-

dent, at vi lægger et klart veto ind i forhandlinger, hverken i EU eller i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Fru Charlotte Antonsen henviste i sin ordførertale til den EP, valgkampen til Europa-Parlamentet, som vi nu er gået i gang med. Det er rigtigt, at det jo er meget aktuelt, at vi har en ny regeringskonference, samtidig med at vi er i gang med en valgkamp til Europa-Parlamentet. Men i Venstres program op til valget til Europa-Parlamentet står der som punkt 9 under overskriften Et venligt Europa, der overholder menneskerettighederne: Venstre vil en fælles flygtningepolitik.

Det er altså et helt nye program, der skal bruges af kandidaterne op til parlamentsvalget til sommer.

Så vil jeg gerne spørge: Hvordan harmonerer det med, at det forslag til vedtagelse, som Venstre netop har fremsat, indeholder en klar afstandtagen fra en fælles flygtningepolitik?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Som det er bekendt, har vi fremsat forslag om et nyt retligt forbehold, og det er, fordi vi i dag har en situation, hvor Danmark har en indvandrerpolitik, der er strammere end de øvrige landes, men vi har sådan set ikke nogen problemer på flygtningeområdet.

Kl. 14.30

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Der er ikke nogen grund til, at Venstre henviser til vedtagelse nr. V 2 af 10. oktober. Når man ikke har nogen problemer på flygtningeområdet, kan man bare tilslutte sig den fælles flygtningepolitik. Hvortil så dette ekstra forbehold? Det forstår jeg simpelt hen ikke.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Vort ekstra forbehold giver netop mulighed for, at Danmark kan fastholde en stram eller en strammere indvandringspolitik, end de øvrige lande har.

Men det er klart, at det forbehold jo er det samme forbehold, som Irland og Storbritannien har, så bredt giver det mulighed for at tage forbehold inden for hele det retlige område. Men fremover bliver det os selv, der skal afgøre,